

frivillige aftaler med danske virksomheder og den danske detailhandel om – totalt uden held, må man selvfølgelig sige, og som derfor ikke blev obligatorisk, også fordi der var et flertal i Folketinget, der ikke ville understøtte det. Men sådan et mærke mangler vi jo i grunden, og så kan det jo være, at der kommer det der nøglemærke, som de har i Sverige, og så kan det være, at det kan løfte en del af opgaverne.

Men pointen er altså, at GDA-mærket lige præcis går ind der, fordi det forsøger at beskrive, at det giver en nem og en enkel forklaring på lidt udviklede problemstillinger, og det er lige præcis derfor, det er farligt, når det direkte fejlinformerer folk ved at benytte to ting, som er lidt uafklarede, nemlig portion og dagsforbrug, for hvad er en portion, og hvad er et dagsforbrug?

Uden at trampe for meget rundt i det, skal jeg i hvert fald sige, at jeg selv troede, jeg havde købt nogle chips her for nylig, som var ekstremt slankende, fordi de kun indeholdt en fjerdedel af det fedt, som dem i de andre poser indeholdt. Så gik det bare op for mig, at det var, fordi jeg havde taget udgangspunkt i, at det var en portion, og den portion var altså meget mindre end den portion, jeg havde tænkt mig at spise. Men sådan er der jo så meget. Så det er bare det omkring GDA.

Hvis vi nu skal diskutere, hvem der har æren osv., er jeg i hvert fald lidt overrasket over, at fru Bente Dahl, som jeg troede havde spillet en stor og vigtig rolle i at få lavet det her beslutningsforslag, er sådan en konfliktskabende person, der bevidst har undgået at forsøge at lave en aftale med V og K. Det giver et helt nyt perspektiv for min opfattelse af Det Radikale Venstres arbejde, så måske skulle jeg ønske fru Bente Dahl velkommen i klubben.

Kl. 19:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, og det er fru Bente Dahl.

Kl. 19:56

(Ordfører for forslagsstillerne)

Bente Dahl (RV):

Tak, fordi jeg må være med i klubben.

Tak for kommentarerne, og tak for opbakningen. Og jeg er lidt ked af, at V og K også gerne ville have været med som forslagsstillere, eller det er jeg selvfølgelig ikke ked af at de ville, men jeg er ked af, at jeg ikke fik spurgt dem, og det lover jeg at råde bod på næste gang.

Det er jo herligt med sådan en opbakning til et beslutningsforslag, som jeg er helt sikker på at der er rigtig mange forbrugere, der vil blive rigtig, rigtig glade for at vi får gennemført, for med det får vi altså et redskab, som kan tage fat på problemet med ernæringsmærkningen på fødevarer, sådan som det har formet sig i det sidste års tid, i øvrigt i hele Europa.

Det er virkelig en historisk dag i dag. Først fik jeg som radikalt medlem samlet flertal til fremsættelsen, og dernæst er regeringen positiv over for beslutningsforslaget. Det er virkelig en god dag. Men som sagt: Det er også et forslag, der får stor betydning for mange menneskers daglige liv og valg af produkter.

Det er et forslag, der har en meget praktisk baggrund. Fødevarerindustriens frivillige mærkningsordning er den praktiske, akutte baggrund for, at vi er nødt til at gøre noget nu, at vi er nødt til at tage problematikken op.

Det kommer til at betyde en hel del for almindelige menneskers daglige indtag af f.eks. sukker og fedt, og derfor er det et af våbnene i kampen mod den fedmeepidemi, som vi er mange der snakker rigtig meget om, og som vi i Det Radikale Venstre mener at man skal bruge spredehagl for at bekæmpe – og med spredehagl mener jeg, at vi skal bruge alle de midler og redskaber, som vi kan komme i tanker om. Det her er et af dem.

Fødevarerindustrien har lanceret en mærkning, der forholder sig til portioner. Industrien anbefaler det daglige indtag af forskellige næringsstoffer tydeligt mærket i små søjler, og deres anbefaling går ud på, hvad der er i en portion. Argumentet er så, at forbrugeren så er fri for at tænke på, om han/hun får nok af et bestemt næringsstof; man skal bare tage den anbefalede portion.

Det er altså bare sådan, at den portion, der står på pakningerne, der typisk er 30 g, ikke er det, de fleste hælder op i en skål. Der er nogle af de andre portioner, der er på 250 ml, også selv om den pågældende flaske indeholder dobbelt så meget eller mere end det, men så er forventningen altså, at forbrugeren drikker det halve af flasken, det, der svarer til et glas, en portion. Og jeg fik dog forleden dag i en flyver en læskedrik på 20 ml, sådan i en morgenmadsanretning, og den havde en portionsangivelse på, men den var på 100 ml. Så portioner er altså mange slags.

Jeg gik på gaden i Aabenraa her lige før påske for at se, hvad portioner er for forskellige mennesker. Jeg havde et af de meget anvendte mor-